

gejstlige Embeder i al Almindelighed. Indvendingerne er rejst ud fra den Anskuelse, at Menighederne endnu ikke har den rette Forstaaelse af Kvindernes Betydning ogsaa paa det Omraade. Indvendingerne kommer, som det er blevet udtrykt, fra, at man indenfor Kirken ikke er moden til denne Reform. Spørgsmaalet bliver saa, hvis man gaar ud fra det Synspunkt, om man vil være med til at bane Vejen for, at Menigheden kan modnes dertil, eller om man vil skyde det ud saa længe som muligt.

Det er klart, at der, selv om der kun er gaaet kort Tid, siden Spørgsmaalet var til Behandling her i Rigsdagen sidste Gang, var en Fremgang at spore indenfor kirkelige Kredse i Forstaaelsen af det foreliggende Spørgsmaal. Jeg har dog, saa vidt jeg har kunnet skønne, hos adskillige Talere sporet en Tendens til at ville modarbejde Forslaget og ikke fremme det. Vi fra vor Side vil gøre alt, hvad der staar i vor Magt, for at fremme Forstaaelsen af dette Spørgsmaal indenfor kirkelige Kredse. Og af den Grund kan man ogsaa godt kalde Lovforslaget et Slags Agitationsforslag. Det vedkender jeg mig fuldt ud, og jeg vedkender mig det berettigede i, at saadanne Sager kommer til Behandling i Folketinget, netop for at Forhandlingerne skal sætte Tankerne i Bevægelse hos Befolkningen og modne den til den Reform, som en Gang vil komme. Kommer der ikke andet ud af Forslaget, vil jeg dog notere dette som et betydningfuldt Resultat.

Det ærede Medlem Fru Elna Munch fremhævede stærkt, hvorledes de Udtalelser, der ved tidligere Lejligheder var fremsat af Venstres Ordførere, og de Udtalelser, der var fremkommet ved denne Lejlighed, stod til hinanden, nemlig saaledes, at der beklagelsesvis var en Tilbagegang at spore. Det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen, der talte paa Venstres Vegne, udtalte, at man bør vente, til der fra en Menighed foreligger Ønske om at faa en Kvinde til Præst. Naar der nu er kvindelige teologiske Kandidater og adskillige kvindelige teologiske studerende og maaske — jeg ved det ikke, og ingen af os ved det — adskillige Kvinder, som forbereder sig til Studentereksamen med Ønsket om at komme til at studere Teologi, men lader sig holde tilbage, fordi det ikke kan føre til en Stilling indenfor Folkekirken i Øjeblikket, forekommer det mig, at det sikkert vil være rigtigt, at vi faar gennemført en Lov, der aabner Udsigt til Præstestillinger indenfor Folkekirken for kvindelige teologiske Kandidater. En saadan Lov vilde utvivlsomt be-

virke, at de kvindelige teologiske Studenters Antal vilde vokse, og ud fra den Betragtning, som jeg har gjort gældende, at man ogsaa indenfor Kirken har Brug, og maaske endda særlig Brug, for Kvinder i Præsteembeder, maa jeg anse det for rettest, at en saadan Lov vedtages allerede nu, og at man ikke venter, indtil en Menighed fremfører Ønsket om at faa en kvindelig Præst.

Det andet ærede Medlem af Partiet Venstre, der havde Ordet, Hr. Blang, vil jeg ganske overlade til Behandling af hans Partifælle det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen. Der syntes ikke at være synderlig stor Overensstemmelse mellem disse to ærede Medlemmers og Partifællers Udtalelser.

Det ærede Medlem Fru Elna Munch gjorde den Indvending mod Forslaget, at det var for beskedent; hun ønskede, at det ligesom tidligere fremsatte Forslag havde omfattet en almindelig Adgang for Kvinder til Præstestillinger. Ud fra de Udtalelser, jeg her har fremsat, er det naturligvis klart, at jeg af Hjertet ønsker, at Kvinderne maa faa Adgang til de gejstlige Embeder i al Almindelighed. Det er ikke — hvad det ærede Medlem Fru Elna Munch jo heller ikke sagde — Uvillie fra min Side imod denne Udvidelse, der har afholdt mig fra at stille Forslag derom, men det er Overvejelsen af, paa hvilken Maade jeg tjente Sagen bedst, enten ved at fremsætte et omfattende Forslag eller ved at fremsætte et, som det ærede Medlem kaldte det, beskedent Forslag som det nærværende, og jeg kom til det Resultat, at jeg tjente selve Sagen bedst ved at fremsætte et saa beskedent Forslag som det foreliggende. For det første er de Embeder, der er nævnt i Forslaget, Embeder, som Regeringsmagten har Besættelsesretten til; Regeringsmagten kan bestemme, om den vil have Præster eller ikke ved Anstalter som de i Forslaget nævnte, og den kan bestemme, om den vil have mandlige eller kvindelige Præster. Det forekommer mig, at naar man er af den Anskuelse, at Kvinder skal have Adgang til gejstlige Stillinger, saa begynder man med at skaffe dem Adgang paa de Omraader, hvor man har uindskrænket Magt over Besættelsen, lader dem forsøge sig her og derigennem vise, hvad Kvinderne duer til i gejstlige Embeder, hvoraf der saa — efter det Haab, jeg nærer — vil følge dette, at Menighedsraadene i Sognemenighederne vil blive opmærksomme paa Kvindernes Evner paa dette Felt og faa Lyst til ogsaa at indstille dem til de almindelige Præsteembeder. Og det er jo givet — det skal jeg ikke nægte